

Az 1991. június 25-i 2195/91/EGK tanácsi rendelettel (HL L 206., 2. o.) módosított 1983. június 2-i 2001/83/EGK tanácsi rendelettel (HL L 230., 6. o.) módosított és naprakésszé tett, az 1408/71 rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet 11. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján kiadott E 101-es igazolás, mindaddig amíg az azt kiadó tagállam hatóságai nem vonták vissza vagy nyilvánították érvénytelennek, köti azon tagállam illetékes hatóságát és bíróságait, ahova a munkavállalókat kiküldték. Következésképpen a fogadó tagállam bíróságának nincs hatásköre az E 101-es igazolás érvényességét felülvizsgálni azon tények vonatkozásában, amelyek alapján az igazolást kiadták, így különösen annak a tekintetében, hogy a munkavállalók kiküldetésének tartama alatt fennáll-e a 2195/91 rendelettel módosított 2001/83 rendelettel módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja és a migráns munkavállalók szociális biztonságával foglalkozó igazgatási bizottság 128. sz., az 1408/71 rendelet 14. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 14c. cikke (1) bekezdésének alkalmazásáról szóló határozatának 1. pontja szerinti szerves kapcsolat a munkavállalókat kiküldő, az egyik tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozás és a másik tagállam területére kiküldött munkavállalók között.

(¹) HL C 82., 2005.4.2.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2005. december 23-án benyújtott kereset

(C-456/05. sz. ügy)

(2006/C 86/17)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Hans Støvbæk és Sabine Grünheid, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. december 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel az átmeneti illetve a szerzett jogok védelmére vonatkozó szabályokat, amelyek alapján a pszichoterapeuták az érvényes engedélyezési követelményektől függetlenül kapnak

működési engedélyt illetve jóváhagyást, csak a tevékenységüket a német törvényes betegbiztosítás keretein belül végző pszichoterapeutákra alkalmazza, és a pszichoterapeuták más tagállamban végzett egyenértékű illetve hasonló szakmai tevékenységét nem veszi figyelembe – nem teljesítette az EK-Szerződés 43. cikkéből eredő kötelezettségeit,

2) kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A pszichoterapeuták tevékenységének az eziránt felmerült igénytől független engedélyezésére vonatkozó német átmeneti szabályozás szerint egy pszichoterapeutának az általa kívánt helyen – amennyiben ott nem merült fel erre vonatkozó igény – csak akkor engedélyezik tevékenysége gyakorlását, ha a múltban a törvényes betegbiztosítás keretein belül védelemre érdemes előzetes tevékenységet végzett. A Bizottság álláspontja szerint ez a szabályozás ellentétes az EK 43. cikkben megfogalmazott letelepedés szabadságával, amennyiben a védelemre érdemes előzetes tevékenység vizsgálatánál kizárólag a német törvényes betegbiztosítás keretein belül végzett tevékenységet veszik figyelembe, és nem vizsgálják, hogy a biztosítottak más tagállamok törvényes betegbiztosításai terhére végzett gyógyászati kezelése azzal egyenértékű-e vagy egyenértékűnek tekintendő-e.

Az EK-Szerződésnek a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezései irányadóak a jelen ügyben. Az a körülmény, hogy a vitatott szabályozás a német betegbiztosítási rendszer része, nem ellentétes ezzel. Noha a tagállamok jogosultak szociális biztonsági rendszerük szabad kiépítésére és annak a kérdésnek a szabályozására is, hogy milyen feltételek mellett jogosultak a pszichoterapeuták a betegbiztosítási ellátásban való részvétellel, ezeknek a szabályozásoknak összhangban kell állniuk a közösségi jog rendelkezéseivel, különösen az EK-Szerződés által biztosított alapszabadságokkal. A jelen német átmeneti szabályozás nem felel meg ennek a követelménynek, mivel alkalmas arra, hogy a más tagállambeli letelepedni kívánókat, akik korábban alapvetően más tagállamban biztosítottakat kezeltek, visszatartsa praxisuk Németországba történő áthelyezésétől.

A jelen német szabályozás nem tesz eleget azoknak az igazolási követelményeknek, amelyeket a Bíróság – a Szerződés által biztosított letelepedési szabadságot akadályozó – nemzeti rendelkezésekkel szemben állapított meg. Egyrészt közvetett hátrányos megkülönböztetést okoz, amennyiben lényegéből adódóan a más tagállamokból származó pszichoterapeutákra jobban kihatással lehet, mint a a belföldiekre. Mialatt ugyanis a német pszichoterapeuták belföldön alapvetően a német törvényes betegbiztosítás terhére tevékenykedtek, a más tagállamokból származó pszichoterapeuták nem rendelkeznek ennek

megfelelő előzetes tevékenységgel Németországban. Másrészt az átmeneti szabályozás olyan kérelmezőkre történő korlátozása, akik az irányadó időszakban Németországban gyakoroltak előzetes tevékenységet, aránytalan: a szabályozás célja, azaz a felmerült igénytől függetlenül engedélyezendő pszichoterapeuták számának korlátozása ugyanis nem lenne veszélyben, ha a migránsok által más tagállamokban gyakorolt hasonló vagy egyenértékű tevékenységeket védelemre érdemes előzetes tevékenységnek ismernék el. A fenti okok miatt a jelen esetben a letelepedés szabadságának olyan korlátozásáról van szó, amely nem tekinthető igazoltnak.

egészségre és a környezetre gyakorolt hatásai tekintetében a tudományos álláspont bizonytalan, a Bizottság nyilvánvalóan tévesen értékelt a tudományos bizonyítékokat, és nem tartotta be az elővigyázatosság elvét. A Bizottság, azáltal, hogy a mentességet a deka-BDE valamennyi polimer-alkalmazására kivétel nélkül kiterjesztette, megsértette az arányosság elvét. A Bizottság elmulasztotta a deka-BDE mentesítésére vonatkozó határozatának megfelelő indoklását.

(¹) HL L 271., 2005.10.15., 48–50. o.

(²) HL L 37., 2003.2.13., 19–23. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 2. kötet, 127. o.

Az Európai Parlament által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2006. január 11-én benyújtott kereset

(C-14/06. sz. ügy)

(2006/C 86/18)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Parlament (képviselik: K. Bradley, A. Neergaard és I. Klavina, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2006. január 11-én (faxon 2006. január 6-án) keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

Az Európai Parlament keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) Semmisítse meg az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló 2002/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv mellékletének a műszaki haladáshoz való hozzáigazítás céljából történő módosításáról szóló, 2005. október 13-i 2005/717/EK bizottsági határozatot;
- 2) kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 2005. október 13-i 2005/717/EK bizottsági határozat (¹) a deka-bromodifenil-étereket (a továbbiakban: deka-BDE) mentesíti az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló 2002/95 európai parlamenti és tanácsi irányelv (²) 4. cikkének (1) bekezdésében előírt forgalomba hozatali tilalom alól. A felperes állítása szerint a Bizottság nem tartotta be az e mentesítésekre vonatkozóan az említett irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételeket, és ezért túllépte az e rendelkezésből származó jogkörét. Mivel a deka-BDE használatának az

A Finanzgericht München 2005. december 8-i végzésével a Juers Pharma Import-Export GmbH kontra Oberfinanzdirektion Nürnberg ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-40/06. sz. ügy)

(2006/C 86/19)

(Az eljárás nyelve: német)

A Finanzgericht München 2005. december 8-i végzésével, amely 2006. január 25-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Juers Pharma Import-Export GmbH kontra Oberfinanzdirektion Nürnberg ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht München a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Úgy kell-e értelmezni a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2003. szeptember 11-i 1789/2003/EK bizottsági rendelet (¹) I. melléklete szerinti Kombinált Nomenklatúrát, hogy a 3004 vámtarifaszám alá kell besorolni azon melatonin-kapszulákat, amelyek a gyógyszerekre vonatkozó forgalomba hozatali engedély hiányában élelmiszerkiegészítőként vannak feltüntetve?

(¹) HL L 281., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 14. kötet, 3. o.